

Per laberints

Exposició

Servei Educatiu

Quadern de treball

Servei Educatiu del CCCB

Dades d'interès:

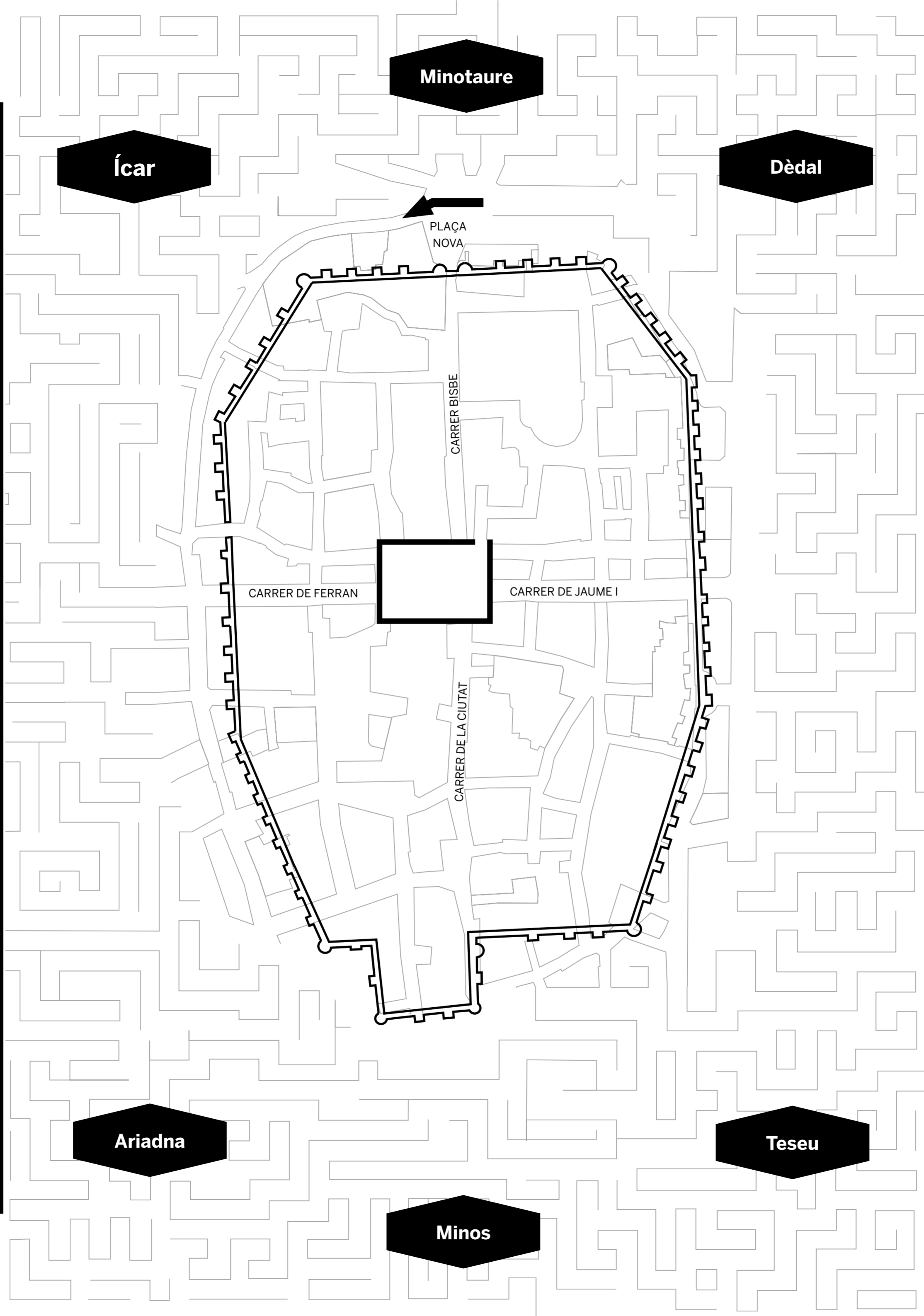
Per laberints
Del 28 juliol 2010 al 9 gener 2011

Horari:
De dimarts a diumenges d'11 a 20h
Dijous d'11 a 22 h.
Tancat els dilluns no festius
Les taquilles tanquen mitja hora abans del tancament de la sala.

Montalegre, 5 - 08001 Barcelona -
Tel. 93 306 41 00 - Fax 93 306 41 01
<http://www.cccb.org>

Per més informació:

seducatiu@ccc.org
Tel. 933 064 135

La ciutat com a laberint

Todas las mañanas, temprano, me ponía en marcha, y en la Leopoldstadt, en el centro y en la Josefstadt recorría lo que parecían caminos sin meta ni rumbo, de los que no había ninguno, como quedó demostrado ante mi asombro cuando más adelante eché un vistazo al mapa [...] Si una vez recorridos se hubiesen dibujado los caminos por los que entonces anduve, se hubiera tenido la impresión de que alguien, sobre una superficie previamente dada, había estado constantemente probando atajos y rodeos nuevos para volver a llegar siempre al límite de su capacidad de razonamiento, imaginación y voluntad y verse en la obligación de volver.

W.G. Sebald, *Vertigo*, inicio cap. "All'estero", Debate, 2001, p. 31

Gracias quiero dar al divino

Laberinto de los efectos y de las causas
Por la diversidad de las criaturas
Que forman este singular universo,
Por la razón, que no cesará de soñar
Con un plano del laberinto.

Jorge Luis Borges, « Otro poema de los dones », *El otro, el mismo*, *Obras Completas 2*, p. 314

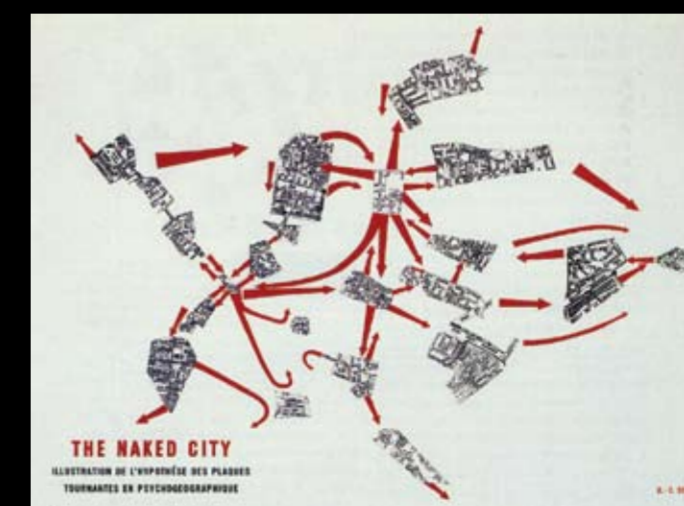

Em vaig abandonar al laberint, passivament al principi. Caminava absort, escrutant el buit; travessava carrers; superava ponts, sovint tornava al mateix lloc una, potser dues voltes; lentament m'envaï una inquietud incontentible, unida a una necessitat urgent de sortir. Em sentia emmurallat, empresonat dins d'un laberint fosc i indesxifrable.

Em trobava, doncs, en un punt qualsevol del laberint venecià. Sabia una cosa: que la seva tipologia era absolutament única i no es troba en cap altra construcció laberíntica del passat. [...]

No existeix una ciutat on la fragmentació del territori adquireixi un tal grau i on, de totes maneres, la unitat tingui tant significat. No existeix cap ciutat on la terra i l'aigua s'entrellacin, es neguin l'una a l'altra i es fonguin en una simbiosi misteriosa reevocant el concepte de vida i de mort. No existeix una estructura laberíntica natural en la qual l'obra humana s'hagi sobreposat progressivament de manera tan conseqüent que esdevingui una espècie de lectura iniciàtica.

Giuseppe Sinopoli (1946-2001), *Parsifal a Venezia* (2002)

Trobareu una més ampla selecció de textos literaris al catàleg de l'exposició Per laberints.

De dalt a baix:

1. Mosaic Romà
2. Jericho in a Farhi Bible
3. Lucca
4. Guy Debord
Guide Psychogeographique de Paris

